

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Milí přátelé. Úvodem vás chci všechny srdečně pozdravit.

Prázdniny jsou za dveřmi a pro mnohé nastává čas na změnu. Zvláště rodiny s dětmi budou následující týdny nejspíš trávit v trochu jiném režimu, než během školního roku. A je to dobře. Změna rutiny, která obtěžuje, je potřebná.

Také ve farnostech bývá tato změna vítána. Dny jsou celkem plonkové a nic moc se neděje. Pokud někdo neumí nebo se náhle nerozhodne oženit, farář se může buď nudit, nebo se konečně věnovat věcem, které nestíhá během roku, a které ho pokud možno i trochu baví. Touto cestou se hodlám vydat i já a už se na to těším.

K mým restům patří i modlitba. Ne, že bych ji přes rok zanedbával, ale je modlit se a modlit se. Motto jednoho starého kněze: „Jen zevšednět mi nedej, Pane,“ upozorňuje na to, že všechno na světě, včetně nejposvátnějších záležitostí, nakonec tíhne skončit ve stereotypu. Ten má svůj pozitivní význam, protože je efektivní a šetří člověku energii. Ale má i stinnou stránku. Okrádá o radost z rozvoje a nových impulzů.

Neléčené zevšednění v modlitbě nakonec každého přivede k tomu, že oseká svůj vztah s Bohem na holé plnění povinností, sem tam doplněné o osamělé prásknutí střelné modlitby v případě, že se věci nevyvíjejí uspokojivým způsobem. V téhle fázi pak už je dotyčný rutinér blízko tomu, aby si ve vztahu k Pánu dal pauzu. Dopadne pak jako skrbník, který by chtěl v dnešní době ušetřit tím, že se sám odpojí od elektřiny.

A tak se hodlám pohnout z místa. Nemíním to dělat jen o vlastní vůli a síle. Takový optimista už dávno nejsem. Ale vím, že Pánu Bohu stačí zahlédnout u člověka náznak dobré vůle a už mu Duch fouká do plachet. On je nevyčerpatelný zdroj energie, nových podnětů, a nápadů, jak si účelně seřadit priority. A to bych rád. Léta běží a nemám už ani čas ani sílu na zbytečnosti.

Závěrem chci projevit víru, že jste v určitých pasážích úvodníku rozeznali jistou míru nadsázky. A hlavně vám popřát, aby Duch přes prázdniny rozfoukal rutinu, která zatěžuje, a novými impulzy obohatil váš osobní i rodinný život.

P. Vladimír

První svaté přijímání 5. 6. 2022

První svaté přijímání 5. 6. 2022

Foto Josef Štěrba a Pavel Nádvořník

Misijní běh 22. 5. 2022

Co je to Misijní běh? Proč jsme běhali? Co jsme všechno během jednoho odpoledne prožili? Kdo všechno běhal s námi?... a další zajímavosti si můžete přečíst od příspěvků našich malých misionářů!

V neděli 22. 5. 2022 jsme šli s rodiči na Misijní běh. Moc se mi to líbilo. Dohromady jsme uběhli 102,2 km. Dělalí jsme to kvůli chudým dětem. Vybrané peníze za startovné pošleme těmto dětem. Já jsem uběhl 5,8 km.

Martínek, 8 let

Běželo se mi dobře. Běžela jsem s tetou, maminkou a tatínkem. Říkala jsem, počkejte na mě.

Barborka, 3 roky

Běhali jsme s vlajkami. Líbilo se mi, jak jsme si je předávali. Vydělali jsme tím peníze pro chudé děti. Běhal jsem velký okruh 1 km. Líbilo se mi, že jsme běhali i malý okruh s kamarády. Když už jsme nemohli, rodiče nám pomáhali a obětovali se za nás tím, že nám vzali vlajky a běželi místo nás.

Ondrášek, 6 let

Misijní běh je aktivita, kdy běháme s vlajkou jednotlivých kontinentů a pomocí této aktivity "přispíváme" nejchudším dětem celého světa. Běhal jsem s Dominikem, během běhu jsme si povídali a bavilo nás běhat dlouhý okruh. **Bylo to velice zábavné, příště přijďte taky! Těšíme se na vás!**

Tom, 12 let

Líbilo se mi, že jsme mohli běžet dvě trasy - krátkou (400 m) po žlutých fáborkách a dlouhou (1 km) po červených fáborkách. Moc se mi líbilo, že za každé uběhnuté kolečko jsme dostali razítko "Misijního klubka" a bonbón, který jsme dávali do společné skleněné dózičky našeho žlutého týmu. Líbilo se mi, že běhali i rodiče, a že přišli "běhat" i babičky a dědečkové.

Julinka, 9 let

Naše vedoucí byla Zuzka. Běhala jsem i s maminkou a s tatínkem. Mohla jsem si vybrat malý nebo velký okruh. Za každé kolo jsem dostala bonbon a razítko. Běhalo se mi dobře, hodně z toho ale bolí břicho a hodně jsem se při tom unavila. Naběhala jsem 5 200 m. Líbilo se mi běhat se žlutou vlajkou. Běhali jsme pro děti z Afriky.

Madlenka, 5 let

Jsem rád, že jsem se zúčastnil Misijního běhu. Naběhl jsem hodně kilometrů a moc jsem si to užil. A jsem hrozně rád, že jsem mohl pomoci.

Šimonek, 7 let

Děti z Misijního klubka a Orel jednoty v Praseči

Národní pochod pro život

V sobotu 30. dubna se po dvouleté „covidové“ pauze v Praze opět konal Národní pochod Pro život. Zahájení proběhlo v katedrále mši svatou, kterou celebrouval někdejší pražský arcibiskup Dominik Duka. Po mši program pokračoval na Klárově, nejen pohádkou pro děti Princ Bajaja v podání Vítů Marčička, ale také dojemným svědectvím manželů, kterým ve velmi tíživé životní situaci pomohlo právě Hnutí pro život. Pochod končil na Václavském náměstí, kde zazněla Česká hymna a Svatováclavský chorál.

Pochodem chce pořadatelské Hnutí Pro život ČR podle předsedy Radima Ucháče upozornit na to, že kvůli tomu, že rodina už dvě děti má, se v ČR ročně nenarodí 4300 dětí počatých jako třetí v pořadí v rodině. Ženy se dvěma dětmi jsou podle hnutí nejpočetnější skupinou podstupující potrat. Upozorňuje také na zvýšené náklady pro větší rodiny, např. bydlení či větší automobil. Stát by je měl proto podle něj více podpořit finančně. Ekonomické důvody jsou podle průzkumu, které si hnutí nechalo zpracovat, častým důvodem umělého přerušování těhotenství.

Jsme rádi, že jsme se mohli společně s Dvořákovými zúčastnit a vyjádřit tak svůj názor, že každé počaté dítě by přeci mělo dostat šanci se narodit... Bohu díky za všechny naše děti.

Ivana Košnarová

Pouť ke kapličce ve Zderazi

Rok se s rokem sešel a malí i velcí poutníci z Proseče se vydali kolmo či pěšky na mši svatou ke kapličce sv. Jana Nepomuckého do Zderaze. Počasí nám přálo a tudíž jsme se na zpáteční cestě stavili nejen na zmrzlinu, ale také u koupaliště na Renospondu, kde jsme poobědvali z vlastních zásob a užili si krásné nedělní odpoledne.

E.S.

Co prozradila zářivka...

Uznávám, že nadpis zní podivně. Ale musí to tak být hned ze dvou důvodů.

Ten první je, že syn, který je první a hlavní kritik mých článků, pokaždé říká: „Titulek má obsahovat sloveso v činném rodě. Zase to máš špatně“. Je to profík, takže jsem šla do sebe.

A ten druhý důvod je ještě jednodušší. Ono se to opravdu stalo. Totiž - zářivka prozrazovala!

Asi týden nebo dva před 24. 2. 2022 jsem se večer rozhodla, že už docela určitě začnu duchovní život. Ale fakt už pojeďu na tu hlubinu, budu kontemplantovat a hovořit s Pánem. Odhodlání bylo velké, jen se ale nějak nic nedělo. Doma všechno spalo, za oknem tma, a v pokoji ani víchř, ani vánek, ve kterém by Duch Boží promlouval. Jen slabounké bzučení zářivky z vedlejší místnosti. Trochu jí pomáhala moucha, kterou nečekaně teplo probudilo na balkóně a nastěhovala se do kuchyně. A čas pomalu běžel a pořád nic... Snad jen, že jsem začala slyšet i tikání hodin z vedlejšího pokoje. Zkrátím to. Když jsem se nakonec vyvztekala, že kýžený duchovní zážitek nedorazil, začala jsem naslouchat všemu tomu jindy neslyšnému šelestu. Seděla jsem na pohodlné židli, v teplém bytě, a pomalu mi docházelo... Neležím v nemocnici ani nikdo z těch, o které se trvale strachuji, ráno vyrazím do práce na dvou funkčních nohách. A až tam skončím, vrátím se k rodině, kde se máme všichni rádi. Během toho dne budu mít co pít a co jíst. Do čeho se obléknout a čím si vyčistit zuby... a k tomu všemu pořád funguje elektrika, takže to bzučící světlo mi kdykoli může posvítit. Zalila mne vlna vděčnosti. To, co denně přijímám není samozřejmost, pro mnoho lidí na téhle planetě to není ani sen, protože netuší, že je možné dosyta se najíst, že je normální dojet si k lékaři. A to jen připomínám, že většina z nás tou dobou netušila, že v Evropě, kousek od nás, začne zuřit za pár dní válka...

V jedné křesťanské písni se zpívá: „On přebývá ve chválách svého lidu“, takže se dá říci, že jsme se toho večera opravdu nakonec setkali. Ale nebudu už víc rozumovat, ale použiji krásné citáty z knihy O vděčnosti od českého psychologa a spisovatele Jara Křivohlavého:

Vděčnost otevírá dveře do plnosti života. Mění to, co máme, v dostatek. Chaos mění v řád a zmatek v ujasnění.

Vděčnost mění jídlo v hostinu, dům v domov, cizince v přítele.

Vděčnost dává smysl tomu, co jsme prožili.

Vděčnost přináší pokoj do dnešního dne a vytváří vizi pro naše zítřky.

Vděčnost je naším průvodcem i v tragických chvílích. Upozorňuje nás na to, že dobro se může objevit i tam, kde ho neočekáváme.

Vděčnost je víc než pocit, je to způsob života.

Postoj vděčnosti je možno mít v jakýkoliv životních okolnostech, protože na nich není závislý. Je životně důležité, aby se lidé naučili počítat, co dobrého přijímají a tak se naučili si toho vážit. Jinak se mohou utápět v počítání ztrát (každý večer si udělat "prověrku" kladných zážitků právě končícího dne, všimnout si i drobných detailů.)

Srdce stále plné vděčnosti všem i sobě přeje Markéta Požárová

Zdroje finanční pomoci pro Misijní Dílo dětí

V České republice veškeré dary na toto dílo pochází od malých i velkých dárců a z tradičních dobročinných aktivit PMDD jako je Jeden dárek navíc, Misijní jarmark, Misijní koláč, Misijní štrůdlování a Pohled pro misie. Na pomoc dětem přispívá i výtěžek z Misijního kalendáře. Velký výchovný význam mají také týdenní úspory dětí v rámci Misijního bonbónku.

V roce 2022 financují 85 projektů ve 13 zemích na třech kontinentech. Naše pomoc pomůže přes 90 tisícům dětí. Zde uvádíme alespoň pár konkrétních příkladů pomoci.

AFRIKA

7 zemí, 12 diecézí, 40 projektů

Jižní Súdán-Diecéze: Yeï – 2 projekty pro 1700 dětí

- výživa a formace vysídlených dětí (v důsledku války) – výživa, psychologická a duchovní podpora, vzdělávací materiály, doprava
- doprava podpora pro děti od kaple sv. Štěpána – výdaje na potraviny pro děti z periferie města, vysídlené v důsledku války

ASIE

5 zemí, 16 diecézí, 39 projektů

Bangladěš-Diecéze: Mymensingh – 6 projektů pro 12 300 dětí

- podpora propagace PMDD
- výživový program pro domorodé děti
- podpora pro dívčí a chlapeckou ubytovnu – výdaje na údržbu
- provoz farní ubytovny pro děti

Bangladěš -Diecéze: Rajshahi – 2 projekty pro 632 dětí

- podpora pro chudé osiřelé a opuštěné děti
- provoz zařízení a zajištění zdravotní péče pro postižené děti – „Domov něžné lásky - se stará o tělesně a mentálně postižené děti, zejména kvůli podvýživě a nedostatečné zdravotní péči.“

OCEÁNIE**1 země, 1 diecéze, 6 projektů**

Papua-Nová Guinea- Diecéze: Daru-Kiunga – 6 projektů pro 6 349 dětí

- výdaje na školné pro chudé děti
- formační programy – nákup malých Biblí, modlitebních knížek, obrázků, brožurek aj. pro děti v Legiích Mariiných
- nákup sportovního vybavení pro děti v chudých farnostech
- péče o děti infikované nebo nemocné HIV/AIDS
- program na ochranu dětí
- začlenění postižených dětí mezi zdravé

V letošním roce se Prosečské klubko opět zapojilo do akce **Misijní jarmark 3. 4.** Děti a maminky pro vás pekly perníčky a mazance, zdobily svíčky, malovaly kraslice a spoustu dalšího. Na misie jsme poslaly krásných 10.600 Kč. Moc děkujeme za Vaši štědrost!

Za MK Marie Rejmanová

Pouť na Chlumeck

Opět po roce jsme se vydali na poutní mši svatou do Luže. Počasí nám přálo a tak jsme se v neděli 29. května o půl osmé sešli před kostelem sv. Mikuláše v Proseči. Některé děti vyjely na kolech a zbytek šel s dospělými pěšky. Mezi Zderazí a Březinami se k nám přidali farníci z Perálce. Na Březinách následovala pauza na svačinu. U kaple Panny Marie Lurdské jsme pořídili společné foto a pokračovali dál směrem Chlumeck. V pořádku jsme došli a prožili tak společnou mši s ostatními poutníky.

Hedvika Roušarová

Pouť farností na Chlumek

Svatý Jiří

Na první květnovou neděli pozvalo Misijní klubko rodiny z našich farností na putování za svatým Jiřím. Akce se měla konat již 24. dubna, ale pro nepříznivé počasí byla přeložena právě na první máj. Malí rytíři a princezny putovali od fary k prosečskému koupališti a okolo lomu zpět na faru. Cestou plnili zajímavé úkoly, při kterých jsme se všichni pobavili.

Na farním dvorku nás čekalo divadelní představení Legendy o svatém Jiří, které si připravila omladina formou živých obrazů. Poté si děti mohly vyrobit meče nebo princeznovské korunky a vybarvit si vlastní erb. Mezitím bylo přichystáno občerstvení a možnost opéci si vuřty na ohni. Krásně prožité nedělní odpoledne opět posílilo vztahy ve farním společenství.

Fotografie z tohoto setkání lze nalézt na <https://farnost-prosec.rajce.idnes.cz>

E.S.

Konference o číhošťských křížcích

Co na tom,
 Bůh ustavičně poražen vítězí,
 člověk ustavičně vítězí, nakonec poražen
 a ti, kteří na kříž přibíjeli, jsou na kříž přibítní,
 co na tom, když pan Nikdo svýma temnýma
 bezejmennýma rukama,
 sám bez jména, už sahá po koruně Vítězství,
 jen Kříž se pohne, Kříž číhošťský
 a jen pár lidí zhlédne,
 zatím co Michael Archanděl čeká rozpražen
 a jeho meč – vlasatice nerozčísne ovzduší světa.

(Jan Zahradníček)

Začátkem června jsem se zúčastnil velmi zajímavého setkání na téma „o číhošťských křížcích“ u Školských sester na Hoješíně. Setkání pořádal nám velmi blízký a známý P. Josef Pospíšil, který je výpomocným duchovním v chrudimském vikariátu a žije ve svém rodném domě v Mrákovině. V Číhošti působil od 1. 12. 1992 do 31. 3. 2013 a událostem z prosince roku 1949 se trvale věnuje. Jak sám uvedl, bylo již sepsáno mnoho svědectví, publikací a několik knih, ale přesto se stále objevují nové věci či poznatky, které k tomu, co se tehdy událo, vnášejí celistvější pohled.

Jako první na konferenci o trvalé změně Číhošťského kříže, jako důkazu mimořádné události, vystoupil JUDr. Vilém Fránek, který přiblížil dvě svědectví o tom, co se v kostele v Číhošti dne 11. 12. 1949 skutečně stalo. Za nejvýstižnější lze považovat svědectví faráře Toufara uvedené v dopisu P. Janu Dvořákovi v Třešíně ze dne 12. 1. 1950:

- 11. 12. 1949 jsem měl kázání na téma „Uprostřed Vás stojí ten, kterého neznáte.“ To jsem pak ke konci kázání opakoval a pokračoval „zde ve svatostánku je náš Spasitel“, a ukázal jsem k oltáři. A tu, kteří se podívali směrem mé ruky, viděli, jak se na Svatostánku začal pohybovat kříž, celý, i s podstavcem. Kříž ze dřeva vysoký 48 cm, podstavec kulatý, průměr 8 cm. Naklonil se pomalu na stranu epištolní, pak zase na stranu evangelní, zase nazpět na stranu epištolní, pak zase na evangelní a vrátil se doprostřed a zastavil. Výchylky na každou stranu od středu dle svědků 45-50 stupňů. Když se kříž zastavil, neobrátil se však, jak stál pevně a jak kříž obyčejně stává korpusem k hlavním dveřím, ale celý kříž se stočil na kazatelnu. Mimo to se celý naklonil směrem kupředu v místě, kde je zasazen do podstavce a výchylka je taková, že těžiště je daleko nad základnou podstavce. Jiný kříž se musí vrátit, jak to zde v neděli zkoušel na druhém v tom samém provedení kříže p. opat ze Želiva P. Tajovský a p. primář Richter z Humpolce. Ti současně zkoušeli a vyptávali se svědků, co a jak viděli. Celkem onu neděli to vidělo 19 svědků ve stáří 10-45 roků, z nichž je

několik mužů a z nich dva, kteří byli nábožensky hodně vlažní a jeden ze Zdislavic, skoro nevěrec, který řízením Božím tu neděli přišel do kostela. Se všemi byl sepsán protokol, všichni zdraví, normální. Že je vyloučen zrakový klam nebo sugesce, prohlásili ti, kteří to viděli, mně i SNB, kteří to zde 21. 12. 1949 vyšetřovali. Já jsem to neviděl a dozvěděl jsem se to až druhý den, kdy to již věděla téměř celá farnost, z každé vesnice několik lidí. Všech 19, kteří se podívali na oltář, to vidělo, ani jeden, který se díval na oltář, že by kříž stál. Ti druzi – plný kostel, se dívali na mne, poněvadž kázu poměrně rychle a akcí (rukou) jsem udělal krátkou.

Ostatní farna, s ohněm atd., je výmysl a čím dále, tím hrozivější. Pravda je, že ještě na Hod Boží spatřilo pohyb kříže několik zpěváků a větší obracení jeho zase tuto neděli, asi v poledne. Poutníků je zde stále zdaleka široka od Prahy, z Moravy atd. Mnozí ze zvědavosti, mnozí jako upřímní poutníci. V sobotu jedu s tou záležitostí za p. biskupem, jemuž vezu protokol svědků a fotografii úchylek kříže. Kněží zde bylo již k 30.

Máme k dispozici i podrobně zaznamenané svědectví o podobě události z 11. 12. 1949 a následujících dní od jednoho z prvních kronikářů číhošťských událostí, pana Václava Trtika, zemědělce z Číhoště, čp. 43:

- Mše pro obyvatele číhošťské farnosti byla sloužena v půl deváté ráno v neděli 11. prosince 1949. Lidí plný kostel. Pan farář Josef Toufar přichází na kazatelnu, káže na téma „Uprostřed Vás stojí ten, kterého mnozí neznají“ a při slovech „zde ve svatostánku je náš Spasitel“, pravou rukou máje na prsou, levou rukou ukázal směrem k oltáři. V tuto chvíli křížek stojící na svatostánku se třikrát naklonil na stranu evangelní a třikrát na stranu epištolní (doprava a doleva), asi 45 stupňů na každou stranu ze své původní podstaty. Tento úkaz vidělo 19 svědků, kteří později v Ledči nad Sázavou na policii při sepisování protokolů svými podpisy toto potvrdili. Křížek je 47 cm vysoký, 21 cm široký a 8,5 cm je jeho kruhová základna. Je to starý křížek asi 49 let. Vyroběný zdejší truhlářem Šemikem. Spolu s ním byly zhotoveny ještě 2 stejné křížky, které jsou na postranních oltářích. V roce 1945 byly pozlaceny. Po tomto úkazu zůstal křížek stočen směrem ke kazatelně a značně nachýlen (ohnut nad svojí základnou ve dřevu), takže se zdálo, že musí každou chvíli spadnout.

Zajímavé je rovněž svědectví Václava Trtika o událostech na Boží Hod vánoční 25. 12. 1949:

- Je Boží Hod vánoční, lidé se scházejí na třetí slavnou mši, která je sloužena v 10 hodin. Kostel je plný a hle, zajímavý úkaz znova. Při počátcích kázání bylo lze pozorovat křížek, jak přichází na své původní místo, tedy jak dříve stával. Stál tak až do konce kázání a když se kněz na kazatelně modlil, křížek se zase stočil směrem ke kazatelně. To pozorovalo celkem 8 svědků, mezi nimi i moje manželka.

Pozoruhodný je i záznam Václava Trtika o událostech z 8. 1. 1950. Mimo jiné i proto, že tento záznam popisuje jedno z církevních šetření, můžeme-li to tak říci, fyzického stavu číhošťského oltářního kříže, prováděného za přítomnosti duchovních osob, jak o tom budu mluvit dále.

- V neděli 8. 1. 1950 se lidé scházejí na mši. Začíná v 9 hodin. Když mše skončila, lidé se rozcházejí do svých domovů a v kostele zůstaly jen 2 ženy, které se modlily růženec. Křížek, který stál od 25. 12. 1949 otočen ke kazatelně, se znovu vyklonil. Toto se stalo mezi 12:30-13:00 hodinou. Když pan farář poobědval, šel se do kostela pomodlit růženec, ale hned zpozoroval, že křížek je značně nachýlen, div že nespadne na oltář. Růženec se nemohl domodlit, neboť přicházelo mnoho lidí a všichni s ním chtěli hovořit. Takto, téměř na spadnutí, stál křížek až do 30. 1. 1950. Tou dobou přicházelo panu faráři mnoho dopisů se žádostí, co se v Číhošti stalo. Odpoledne asi kolem třetí hodiny 8. 1. 1950 přijel do kostela P. Vít Tajovský, opat kláštera ze Želiva, s primářem humpolecké nemocnice. Opat přinesl z postranního oltáře stejný křížek (byly v kostele tři stejné), který na hlavním oltáři podkládal, aby byl stejně nakloněn, jako je nakloněn křížek na svatostánku. Pan primář pohledem toto zkoumal a říkal „ještě více naklonit“, ale když ho opat pustil, vždycky padal. Toto opakovali asi 7x. Potom požádal opat mého otce, aby zahrál na varhany píseň „Svatý kříži, tebe ctíme“. Všichni jsme nadšeně zpívali.

Především díky podrobnému zkoumání a pozorování opata Víta Tajovského můžeme uzavřít, že zde došlo k několika v čase přetrvávajícím anomáliím:

- stočení kříže směrem ke kazatelně (Zahradníček to popisuje jako zkroucení dřeva)

- vychýlení kříže směrem dopředu

- a především, a to je velká fyzická anomálie – jakási nová stabilizace v takto nepřírozené podobě, kdy měl kříž zcela určitě přepadnout směrem dopředu, podle fyzikálních zákonů směrem ke kazatelně, ale z nějakých důvodů se tak nestalo.

Tedy je tu ještě nějaká smysly nepopsatelná síla, která snad udržovala kříž v určité poloze na Svatostánku. Při jeho přemístění do jiné polohy pak kříž podle očitých svědků již nestál. Farář Toufarovi pak patří velký obdiv a dík, že se snažil celou záležitost dokumentovat a kříž ve svém kostele byl připraven bránit před těmi, kteří ho chtěli násilím rovnat a měnit jeho polohu. Pokud by se křížek zachoval do dnešní doby, bylo by jistě možné provést jeho ohledání a vědecké zkoumání. Musíme však vzít za pravdivé svědectví – výpovědi mjr. Košafa, z 26. 12. 1962, který říká: „Na závěr své výpovědi uvádím, že na sektoru BA a II, na oddělení 0250 (referát boje proti katolické církvi) byly spolu s písemnostmi k osobě Toufara uloženy věci doličné, a to fotografie zázraků, které nechal udělat Toufar a dřevěný křížek, který Toufar k tomu použil.“ Toto potvrdil i jeho tehdejší nadřízený Bohumil Stehlík. Kříž Státní bezpečnost již nikdy nevrátila!

Tolik z referátu pana JUDr. Viléma Fránka.

Potom následovalo vystoupení P. Doc. ThLic. Jaroslava Brože, Th.D., který mluvil o zázracích v Bibli jako projevech Boží moci a znameních jeho blízkosti mezi námi. Po něm hovořil Ing. Pavel Jajtner, bývalý velvyslanec ve Vatikánu - seznamoval přítomné s mezinárodním rozměrem a diplomatickými souvislostmi pohybu Číhošťského kříže. S jejich příspěvky vás, dá-li Pán Bůh, seznámím v příštím časopisu našeho farního společenství.

Jáhen Josef

Víkend rodin na Březinách

Stalo se již tradicí, že se v červnu koná víkendové setkání rodin na Březinách u Hluboké. Tématem letošního setkání konaného 10. 6.-12. 6. 2022 byl citát „**Všichni jsme jedno tělo, spojil nás Ježíš,**“. Těmito slovy jsme se přivítali a touto písní jsme se nakonec rozloučili. Myšlenka byla taková, že každý je jiný. Jeden má vlasy blondáté, druhý hnědé. Jeden umí hrát na kytaru, druhý na bicí, další rád houbaří, jiný rád loví ryby. To, co nás všechny spojuje, je Ježíš. V hojném počtu a za příznivého počasí jsme trávili společné chvíle u ohně, děti si hrály volejbal, fotbal, ping pong a nebo prostě jenom litaly okolo nás a vytvářely svoje vlastní společenství.

Na druhý den byl v plánu tajný výlet. Starší děti vyrazily v předstihu a pomocí fáborků značily cestu pro nás ostatní. Cílem naší výpravy bylo Skalní obydlí ve Zderazi. Dozvěděli jsme se něco o jeho historii a vzniku. Oběd jsme si upekli na ohýnku u Renospondu. Odvážlivci se vykoukali v koupališti a děti se povozily na dřevěné bárce. Cestou zpátky jsme šli pohromadě a posilnění zmrzlinou se obzvláště děti těšily na slíbenou lanovku. Lanovka se natolik zalíbila, že se nakonec svezli i všichni dospělí. Večer si pak děti na ohni upekly trdelníky a odměnou jim byla nutella a cukřík s medem, kterým si vlastnoručně upečené trdelníky mohly vylepšit. Po setmění děti čekala ještě výzva - Stezka odvahy. Děti se držely provázku a postupně jeden za druhým putovaly lesem, kde každou chvíli něco zahoukalo nebo zapraskalo – provázek je nakonec dovedl k pokladu. Důležité bylo držet se provázku, stejně jako bychom se měli držet Ježíše.

Neděle se nesla ve slavnostním duchu a společně jsme se dali do příprav na mši svatou. Kluci připravili v lese oltář a vyrobili kříž, malé holčičky se postaraly o květinovou výzdobu. Ti z nás, kteří hrají na hudební nástroje, se zase ujali návčiku hudebního doprovodu. Celé setkání bylo zakončeno mší svatou, kterou sloužil náš otec Vladimír. Prožili jsme radostné společenství, děti spokojené, rodiče také a Ježíš uprostřed nás.

Děkujeme za společně prožitý víkend a těšíme se za rok **16.-18. 6. 2023** snad ještě ve větším počtu.

Pavla Roušarová

Březiny pohledem dítěte

Byli sme na BŘEZINÁCH .Když jme přijeli tak jme si vybraly chatu. Když byl večer tak jsme se všichni sešli u ohně jako večerní MODLITBU jme spívali písničky .Potom já s Toničkou a mojí kamarádkou Míšou sme vzali svítilí náramky

.Udělalí sme si náhrdelníky náramky čelenky.A pak jsme to rozdali ostatním. A pak sme šli spát .Druhý den sem šla za Toničkou a Míšou aby sme si šli HRÁT.Potom byl večer.Měli sme ZTEZKU odvahy.Jako první šli nejmladší pak já s Míšou a Toničkou, šli sme po provázku.Cesta byla označená svítilíma náramkama.Pak byl cíl, byly tam BOMBÓNY .Pak sme šli spát ,spala u nás Míša .Pak byl 3 den, uklidili sme chatku a šli sme si hrát.K obědu bylo kuře a rýže.A pak byla mše,přijel pan FARÁŘ.Pak sme jeli domů. Moc se mi tam líbilo.

Bětuška Košnarová

Fotografie z víkendu rodin na Březinách

Kalendář

SO 2. 7.	<i>Chotovice:</i>	16.30 poutní mše sv.
NE 3. 7.	14. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
	<i>Proseč:</i>	17 – 19 svátost smíření, adorace
PO 5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	
	<i>Proseč:</i>	8.00
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30

Nové Hrady intence a žalmy

Čtení a žalmy cyklus C

- 3.7. **ž: Petr Poslušný**
- 10.7. Za rodinu Bošťikovu a snachu Věru.
ž: Karel Vopařil
- 17.7. **ž: Romana Poslušná**
- 24.7. Za Marii Linhartovou, manžela a rod Drob-
ných. **ž: Dáša Nováková**
- 31.7. Za živé i zemřelé z rodiny Brúnovy.
ž: Michal Novák
- 7.8. Za Annu a Františka Binkovy a manžele
Pohorskovy. **ž: Vendula Nováková**
- 14.8. Za Marii a Stanislava Sokolovy, rodiče a
sourozence z obou stran. **ž: Karel Vopařil**
- 21.8. Za rodinu Bošťikovu. **ž: Petr Poslušný**
- 28.8. **ž: Romana Poslušná**
- 4.9. Za rod Novotných, Dvořákových a Bartáko-
vých. **ž: Dáša Nováková**
- 11.9. Za Marii a Stanislava Sokolovy, rodiče a
sourozence z obou stran. **ž: Michal Novák**
- 18.9. **ž: Vendula Nováková**
- 25.9. Za Václava Šimka a rodiče, rodinu Drahošo-
vou, Váškovou a Hanu Doležalovou.
ž: Karel Vopařil
- 2.10. Za Josefa Havlíka, rodiče a duše v očistci.
ž: Petr Poslušný

ST 6. 7.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
NE 10. 7.	15. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
NE 17. 7.	16. neděle v mezidobí	
	<i>Proseč:</i>	8.00
	<i>Nové Hrady:</i>	mše sv. nebude
	<i>Perálec:</i>	11.00
	<i>Příluka:</i>	14.30 poutní mše sv.
NE 24. 7.	17. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
	<i>Nové Hrady:</i>	17 – 18 svátost smíření, adorace
NE 31. 7.	18. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
	<i>Proseč:</i>	17 – 19 svátost smíření, adorace
ST 3. 8.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 5. 8.	<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
SO 6. 8.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
NE 7. 8.	19. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
9. 8. - 14. 8.	Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové. V sobotu jsou na program zvány také rodiny.	
NE 14. 8.	20. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
PO 15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	
	<i>Nové Hrady:</i>	8.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.00 mše sv.
NE 21. 8.	21. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
	<i>Navečer plánován benefiční koncert v kostele v Nových Hradech</i>	
	<i>P. Vladimír bude na dovolené do 17.9.</i>	
NE 28. 8.	22. neděle v mezidobí – bohoslužby jako obvykle <i>žehnáni školáků a školních pomůcek</i>	
NE 4. 9.	23. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
	<i>Proseč:</i>	17 – 19 svátost smíření, adorace
NE 11. 9.	24. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
NE 18. 9.	25. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
NE 25. 9.	26. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	
	<i>Proseč:</i>	posvícení
	<i>Nové Hrady:</i>	17 – 18 svátost smíření, adorace
ST 28. 9.	Slavnost sv. Václava	
	<i>Proseč:</i>	8.00 mše sv.
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30 mše sv.
SO 1. 10.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
NE 2. 10.	27. neděle v mezidobí - bohoslužby jako obvykle	

Proseč intence

- 30.6. Na poděkování za 60 let společného života v manželství.
- 1.7. Za rodinu Soukalovu a Vopařilovu, na poděkování a prosbu za dar víry pro děti a vnoučata.
- 3.7. Za Josefa Košňara, manželku a celou rodinu - živé i zemřelé.
- 5.7. Za Františka Petruse, rodiče Petrasovy a živé i zemřelé z obou rodů.
- 7.7. Za Miloslava a Marii Sodomkovy a všechny z toho rodu.
- 10.7. Za rodinu Doubravovu, Feltlovu, Němcovu, Novotných, živé i zemřelé.
- 17.7. Za Josefa Ječmena, manželku, zetě a živé i zemřelé toho rodu.
- 21.7. Na poděkování za 25 let života, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu.
- 24.7. Za rodinu Břeňovu a Lněnickou, živé i zemřelé.
- 27.7. Za Martičku Baťovu, rodiče a sestru.
- 29.7. Za rodiče Sodomkovy a Skálový, živé i zemřelé těchto rodů.
- 31.7. Za Marii a Stanislava Soukalovy.
- 5.8. Za rodinu Zrůstovu a Vrabkovu.
- 7.8. Za Miroslava a Aloisii Zvárový, Josefa Bureše, Františka Trunce a za živé a zemřelé z těch rodů.
- 14.8. Za rodiny Odehnalovu, Švecovu a Rabovu.
- 17.8. Za Annu a Jana Košňarovy, syny Jana a Martina, živé i zemřelé obou rodů.
- 19.8. Za Josefa a Růženu Dostálový a ten rod.
- 21.8. Za Anežku Láčmanovou, manžela, dceru, syna a Boží požehnání pro celou rodinu.
- 28.8. Za Stanislava Dastycha, rodiče a bratra.
- 4.9. Za rodiče Javůrkovy.
- 11.9. Za Jana Černého, otce a požehnání pro celou rodinu.
- 18.9. Za rodinu Špíchalovu, živé i zemřelé.
- 19.9. Na poděkování a za dar víry pro děti a jejich rodiny.
- 21.9. Za rodinu Chrudimskou a Kolářovu.
- 22.9. Za rodiče Bulvovy, syna, dceru a živé toho rodu.
- 23.9. Za Aloisii Vobejdovou, manžela, syna a celou rodinu.
- 25.9. Za Josefa Kašpara a rodiče z obojí strany.
- 26.9. Za Václava a Helenku Stříteských.
- 29.9. Za Marii a Miroslava Křiklavovy a rodiče Křiklavovy.
- 2.10. Za Viškovy, Skalníkovy a živé i zemřelé z obou rodů.

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hrady a Perálec

Duchovní správa:

P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054

(PO - PÁ 11.00 - 14.30)

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání bude

18. 9. 2022

e-mail pro posílání příspěvků:

fs@1969.cz